

Tato práce zkoumá metodu a působení vypravěčského stylu Ernsta Weiße v jednom z jeho nejdůležitějších děl, románu „Ich - Der Augenzeuge“ (1963). Úvod je zaměřen na relevantní obecné informace o biografii a tvorbě autora a zdůraznění podstatných částí obsahu zkoumaného románu. Práce se opírá o poznatky významných odborníků na dílo Ernsta Weiße, kteří reprezentují aktuální stav tohoto výzkumu. Interpretace vybraných klíčových pasáží pomáhá porozumění románu. Přitom je kladen důraz na analýzu událostí formujících protagonisty a reflexi historických souvislostí v díle. Tato analýza a znázornění vypravěčské techniky, motivů a metody postupu Ernsta Weiße přispívají k porozumění románu jako jednoho z nejdůležitějších humanistických, antimilitaristických a antifašistických děl 20. století.